

røvet dem for mange af de Avancementspladser, som de mente at have Krav paa, for at der kunde være visse Muligheder for at avancere op til bedre Lønninger. Lønningsudvalget tog i nogen Maade Hensyn dertil i Fjor, ikke ved at foreslaa de Stillinger opretholdt, som der var stillet Forslag om at nedlægge, men ved at henstille til vedkommende Minister, at der paa det næste Aars Normeringslovforslag maatte blive taget Hensyn til disse Ønsker om fortrinsvis at nedlægge Stillinger i Bundklasserne og saa lidt som muligt berøve de Tjenestemænd, der blev tilbage, Avancementsmulighederne.

Dette bærer det nuværende Lovforslag i høj Grad Præg af. Særlig den højtærede Minister for offentlige Arbejder har taget Hensyn til dette Ønske, maaske i noget videre Udstrækning, end adskillige Medlemmer vilde finde det rimeligt; thi det var selvfølgelig ikke Meningen i Fjor med den Udtalelse — heller ikke fra Lønningsudvalgets Side —, at alle de Avancementspladser, som blev nedlagt, skulde oprettes igen til næste Aar. Det var da i hvert Fald ikke min Mening og vistnok ikke nogens Mening i Udvalget; Meningen med Udtalelsen var den, at man i det kommende Normeringsforslag skulde tage Hensyn til Ønsket om ikke at forringe Avancementsmulighederne for Tjenestemændene. Der er paa det foreliggende Lovforslag, som ærede Medlemmer vil kunne overbevise sig om, foreslaaet adskillige Avancementspladser oprettet og adskillige Stillingers Overgang fra at være lavere til at være noget højere lønnet, idet der samtidig nedlægges Pladser i den Tjenestemandsstilling, som ligger lige under. Det er f. Eks. Tilfældet med Hensyn til Kontrolører. Det ses af Forslaget, at et ikke ringe Antal, noget over 20, Kontrolørpladser af 2den Grad foreslaas oprettet. Jeg maa dog dertil bemærke, at den største Del af disse Kontrolørpladser er i og for sig ikke nye, men det er den tilbageværende Del af det store Antal af konstituerede Kontrolører, som vi fik under Krigen og lige derefter, der nu bliver fast ansat og ikke længere vedbliver at gaa som konstituerede, hvilket jo er et Billighedshensyn overfor de vedkommende. Men der er ogsaa derudover foreslaaet en Forøgelse af Antallet af Kontrolører af 2den Grad, hvilket Udvalget har kunnet slutte sig til.

Der er selvfølgelig ogsaa Forslag om en

Nedgang i Tallet af Tjenestemandsstillinger paa forskellige Omraader ogsaa under Statsbanerne, hvor det har vist sig muligt at foretage en Besparelse. Man kan maaske blive noget desorienteret f. Eks. ved et Forslag om, at der skal nedlægges, jeg tror, det er noget over 90 Lokomotivførerpladser. Dette vil ikke komme til at give sig direkte Udslag i Afskedigelse af disse mange Lokomotivførere. Forholdet er nemlig det, at der for Tiden er normeret og givet Bevilling til et Antal af 975 Lokomotivførere, men Bevillingen er ikke udnyttet og Antallet ikke fuldt; for Tiden haves der kun 879 og ikke 975. Men selv dette Tal maatte efter Tjenestetidsudvalgets Beregning kunne nedsættes betydeligt; naar den mere effektive Arbejdstid blev gennemført og Udnyttelsen derved blev større, kunde Antallet indskrænkes til 814. Ministeren har imidlertid ikke foreslaaet og Udvalget heller ikke, at man skulde gaa ned til et saadant mindre Antal, men man holder sig til det Antal, der for Øjeblikket er ansat; en Del af dem vil nok foreløbig blive overflødige som Lokomotivførere, men vil saa kunne henvises til anden Tjeneste, f. Eks. som Førere af de enmandsbetjente Rangmaskiner, og derved overflødiggøre nogle Lokomotivfyrbødere. Man maa ogsaa lægge Mærke til, at i dette Finansaar vil antagelig Aabningen af Næstved—Ringsted-Banen nødvendigvis Brugen af et større Antal Lokomotivførere, og den udvidede Køreplan vil ogsaa kunne bidrage til, at de paa-gældende igen kan vende tilbage til den Beskæftigelse, som de egentlig har.

Ligesom Normeringsloven i Fjor var præget af de Bestemmelser, jeg nævnte før, Forslag fra Sparekommissionen om Tjenestetidsforøgelse og derigennem Nedgang i Tjenestemændenes Antal, særlig for Etablerne, skulde nærværende Normeringslov gøre sig gældende paa den Maade, at der kunde komme Besparelser af Tjenestemændenes Antal indenfor Centraladministrationen og de derunder hørende andre Administrationer. De kunde ikke komme med paa Forslaget i Fjor, fordi de Overvejelser og Undersøgelser, der skulde foretages, ikke var til Ende. Ændringsforslagene, saaledes som de foreligger, viser ogsaa i alt Fald i nogen Maade, at det er lykkedes at indføre Besparelser ogsaa med Hensyn til Tjenestemandsstillinger i Centraladministrationen og de Administrationer, som